

esik az okozási láncból. Most tehát azt kell kérdeznünk, mi volt ennek a hátraesésnek az oka? A vasut hirtelen megindulása. Mivel a vasutat tárgyi felelősség terheli, gondatlanság nélkül is ez a tény felelősséget megállapítja, tehát jogilag ez a tény tekintendő oknak. Ha hasonló baleset olyan járműnél történt volna, melyet objektív felelősség nem terhel, akkor azt kellett volna továbbnyomoznunk, hogy kinek a gondatlansága okozta a hirtelen indulást?

A kártérítés lejárata kérdésében a Kuria visszatér a jogi elmélet szerint helyes álláspontra, mely szerint a kártérítési követelés a kár felmerültével jár le. A valorizáció első korszakában a bíróságok idegenkedtek a kártérítési követelés felértékelésétől és ezért állították fel azt a teóriát, hogy a kártérítéssel tartozó csak akkor esik késedelembe, mikor a kártérítés összegszerűsége objektíve tisztázva van. Sz—i.

Eventuális kereseti kérelem. Felperes adásvételi szerződés hatálytalanságát kéri. A felebbezési eljárás során előterjeszti, hogy amennyiben e kérelme teljesíthető nem volna, kéri alperesét mávi 10 millió korona járadék fizetésére kötelezni. A felebbezési bíróság a kérelmet elutasította. A Kuria az elutasító ítéletet helybenhagyja, „mert a bíróság felperesnek *vagyilagosan* másodszorban előterjesztett kereseti kérelmét *helyesen minősítette keresetváltoztatásnak* és azt arra figyelemmel, hogy a Pp. 494. §-a értelmében a felebbezési eljárás során keresetváltoztatásnak helye nem lehet, eljárási szabálysértés nélkül helyesen utasította el”. (C. V. 6429/1926.) A járadékfizetésre irányuló kérelem minősítését és az abból levont következtetést tévesnek tartom. Az olyan kereseti kérelem u. i., amelyet felperes ezzel a logikai kapcsolattal: „amennyiben pedig elsődlegesen előterjesztett kérelmemet a bíróság elutasítaná, kérem stb.” fűz az elsődleges kérelem mellé, nem vagylagos, hanem eventuális kereseti kérelem. Ilyen kérelmet felperes előterjeszthet mindjárt a keresetben, de előterjeszthet utóbb a tárgyalás során is. Az ilyen kérelem előterjesztése folytán nem áll elő keresetváltoztatás, mert felperes az elsődlegesen előterjesztett kérelmét *fenntartja*, csak hozzáfűzi a másodlagos, eventuális kereseti kérelmet. Azonban eventuális kérelmet a Pp. 189. § 1. bek. és 494. §-ának az új keresetre vonatkozó analógiájára csakis az első fokon és pedig az ítélethozatalt megelőző szóbeli tárgyalás befejezéséig lehet előterjeszteni. Az eventuális kérelmet tehát ezért, és nem keresetváltoztatás okából kellett volna visszautasítani.

A különbség csak nominális. Mert ha *keresetváltoztatás* esete forog fenn, a bíróságnak az eredeti keresetet érdemének vizsgálata nélkül el kell utasítania, minthogy felperes azt nem tartja, a módosított keresetbe pedig nem is megy bele (mint ahogy a jelen esetben tett is); ha azonban a nézetem szerint egyedül helyes minősítést alkalmazza (vagyis az ujonnan előterjesztett kérelmet az eredeti kérelemhez fűzött eventuális kérelemnek tekinti), az elsődleges kérelmet, amely változatlanul fennáll, érdemben igenis elbírálja, és csak ha annak nem adhat helyt, tagadhatja meg az eventuális kérelem elbírálását egyedül azzal az indoklással, hogy ennek érdemét pedig nem vizsgálja, mert felperes elkésetten, csak a másodfokon terjesztette elő. Dr. B. I.